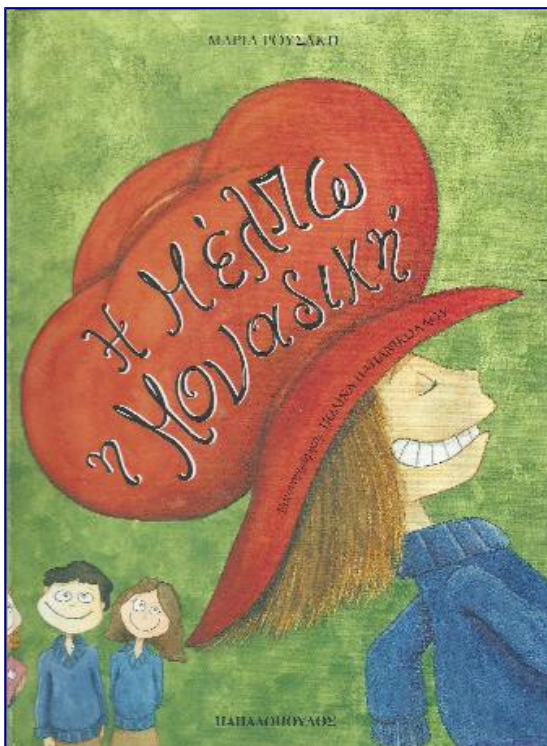

Η Μέλπω η μοναδική, της Μαρίας Ρουσάκη

9 Νοεμβρίου 2014

Γράφει ο **Απόστολος Πάππος**

Τίτλος: Η Μέλπω η μοναδική
Συγγραφέας: Μαρία Ρουσάκη
Εικονογράφηση: Πωλίνα Παπανικολάου
Εκδόσεις: Παπαδόπουλος, 2001

Η Μέλπω ετοιμάζεται να πάει στο σχολείο της. Μα πρέπει να φορέσει τη μπλε καφετιά στολή της, αυτή που πρέπει όλα τα παιδιά να φορούν. Δεν της αρέσει. Δεν της αρέσει καθόλου. Όλοι ίδιοι κι αξεχώριστοι. Μα στο μπαούλο της μαμάς θα βρει τα πιο υπέροχα πράγματα. Πρώτα ένα καπέλο κόκκινο κι εντυπωσιακό που όλοι την κοιτούσαν σα χάνοι. Έπειτα κάτι υπέροχα γυαλιά κι αργότερα μια στέκα.

Οι συμμαθητές της ενθουσιάζονταν και την ακολουθούσαν στις στυλιστικές της παρεμβάσεις που μόνο για το...στυλ δε γίνονταν. Και η δασκάλα με το διευθυντή του σχολείου ήταν πάντοτε εκεί για να απαγορεύουν τα πάντα, κάθετί που διασπούσε αυτήν την υπέροχη, θαυμαστή μονοτονία που είχαν με τόσο κόπο δημιουργήσει. Όμως η Μέλπω δεν είχε πει την τελευταία της λέξη. Και το καινούριο της εύρημα να “προκαλέσει” αναταραχή στο μυαλό της δασκάλας θα είναι τουλάχιστον αποσοτομωτικό.

Βραβείο από τον Ελληνικό Κύκλο Παιδικού Βιβλίου για τη Μέλπω τη μοναδική. Το έχω γράψει από εδώ κάμποσες φορές: τα ομορφότερα παραμύθια είναι αυτά που βυθίζονται μέσα στην απλότητά τους, που δεν περιέχουν 154 γεγονότα τη σελίδα και 30 πρωταγωνιστές. Όχι για εμάς τους “μαντράχαλους” που διαβάζουμε παιδικά βιβλία. Για τα παιδιά πρώτα απ’ όλα.

Η Μέλπω δια χειρός Μαρίας Ρουσάκη είναι ένα καλογραμμένο θαύμα απλότητας. Όμορφη αφήγηση, ιδιαίτερο μήνυμα. Εντάξει, τα σχολεία της Ελλάδας έδιωξαν την εμφανισιακή μοτονομία 30 χρόνια τώρα με την κατάργηση εκείνης της “υπέροχης” ποδιάς και του αλησμόνητου πηλίκιου. Αλλά τα σχολεία- και δη τα ελληνικά- σε πάρα πολλές περιπτώσεις δεν έδιωξαν τη χαλκομανία που είχαν στο μυαλό τους. Μην τυχόν και χαλάσεις την αυτιστική μανιέρα του σχολείου να “χαλιέται” μεμιάς στο διαφορετικό. Μην τυχόν και θυμίσεις στη δασκάλα τα νιάτα της και μελαγχολήσει με τη φούστα της πιτσιρίκας ή τα μαλλιά του μικρού.

Υπέροχη τροφή για σκέψη από ένα παραμύθι που θαρρώ πρέπει να διαβάζεται τουλάχιστον τον πρώτο μήνα μέσα σε όλα τα σχολεία. Μήπως και ξεκινήσουμε εμείς οι ίδιοι αυτό που λέμε ότι δεν έρχεται: το καινούριο, το διαφορετικό που θα μας συνεπάρει. Γιατί η Μέλπω δεν είναι μόνο μαθήτριά. Είναι ένα σύμβολο, όχι ανυπακοής, αλλά του νέου ανθρώπου που θέλει να αισθανθεί μοναδικός και ξεχωριστός αλλά κυρίως που θα σπάσει τους ανούσιους κανόνες, αυτούς που τίποτα δε μπορούν να προσφέρουν σε σοβαρές πολιτείες όπως τουλάχιστον εμείς θα θέλαμε να λεγόμαστε.

Εικονογράφηση ιδιαίτερος ρεαλιστική από την Πωλίνα Παπανικολάου. Από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος.

Η μέρα της Μέλπως

Μετά το παραμύθι, του οποίου μια απλή παραστατική αφήγηση μας σκορπίζει κάμποσα γέλια, αποφασίζουμε να τιμήσουμε τη Μέλπω και την...ξεχωριστότητα (όπως μου είπε κάποιο παιδί). Ορίζουμε μια μέρα ως τη Μέρα της Μέλπως ή το Πάρτι της Μέλπως. Ο καθένας θα έρθει στο σχολείο με κάποιο αξεσουάρ, ένδυμα, ο,τιδήποτε κρίνει ο ίδιος ότι θα τον κάνει να νιώθει ξεχωριστός. Ξέρουμε ότι τη διαφορά σήμερα που έχουμε τη δυνατότητα να ντυνόμαστε αναλόγως των προτιμήσεών μας δεν την κάνουν τα ρούχα. Μα θα γελάσουμε πολύ. Και θα γίνει ακόμα μια βιωματική προσέγγιση αυτού που η Μέλπω προσπάθησε να καταφέρει.

<http://www.elniple.com/%CE%B7-%CE%BC%CE%AD%CE%BB%CF%80%CF%89-%CE%B7-%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CF%81%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%AC%CE%BA%CE%B7/>